

Arrest

nr. 274 485 van 22 juni 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. ZAMANI
Frans Gasthuislaan 33
1081 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 8 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. ZAMANI en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 25 april 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord door een medewerker van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 13 mei 2022.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 30 mei 2022 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de thans bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u op (...)2001 geboren in Makhmour, Irak. U bent een soenitische moslim van Koerdische origine. U groeide op met uw ouders en drie broers

in Makhmour. Toen de Islamitische Staat (ISIS) in augustus 2014 Makhmour veroverde, zijn jullie naar Erbil gevlucht. Jullie konden er logeren bij een verwant van uw vader. Na een tweetal weken, nadat IS verdreven was, keerden jullie terug naar jullie huis in Makhmour. Sindsdien voelt u zich niet meer op uw gemak in de stad. U vreest dat ISIS gaat terugkomen, dat ze burgers gaan ontvoeren of dat ze hen gaan verplichten mee te strijden in hun rangen. Toen u 18 jaar werd, wilde u het land verlaten, maar u had hier de financiële middelen niet voor. U studeerde geografie aan de Salahdine universiteit van Erbil. U werkte hiernaast ook als kapper in Makhmour. In 2022 vond u een smokkelaar om u te helpen het land te verlaten. U reisde in februari 2022 een eerste keer legaal naar Turkije met de bedoeling verder te reizen naar Europa. De smokkelaar contacteerde u echter niet in Istanbul. U wist niet wat u moest doen en u keerde terug naar Makhmour. In april 2022 vertrok u voor een tweede keer legaal naar Turkije vanop de luchthaven van Erbil. U ontmoette de smokkelaar in Istanbul. Hij verschaftte u een vals Grieks paspoort waarmee u via Bujumbura naar Brussel reisde. U kwam aan in België op 25 april 2022 en diende dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u een origineel Iraaks paspoort (dat zich heden bij de grenspolitie bevindt), een kopie van uw identiteitskaart, een kopie van uw kieskaart, een kopie van uw geboorteakte en een kopie van de woonstkaart op naam van uw vader neer. Na het persoonlijk onderhoud stuurde u nog drie screenshots van berichten op sociale media door in verband met IS in de regio van Makhmour.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 en 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. U reisde immers met een vals Grieks paspoort vanuit Istanbul, via Bujumbura naar Brussel. Aanvankelijk bleef u vasthouden aan uw valse identiteit toen u ondervraagd werd door de grenspolitie. Pas op het moment dat u meegedeeld werd dat u naar Bujumbura zou teruggedreven worden, overhandigde u uw Iraaks paspoort (zie verslag federale politie).

Uit uw verklaringen blijkt dat u bij terugkeer de algemene veiligheidssituatie vreest (CGVS p.14). U verklaarde dat u sinds 2014 vreesde door ISIS ontvoerd en vermoord te worden (CGVS p.9). U leefde sinds de inval van ISIS met een gevoel van onveiligheid. U heeft nooit persoonlijk problemen gehad met leden van ISIS en bent er zelfs nooit mee in aanraking gekomen. Ook uw broers of uw ouders hebben nooit persoonlijke problemen gekend met leden van ISIS (CGVS p.10). Om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus dient uw vrees persoonlijk en concreet te zijn. U refereert naar de algemene veiligheidssituatie gelinkt aan ISIS in uw regio van herkomst. U haalde voorts aan dat u vreesde om verplicht gerekruteerd te worden door ISIS (CGVS p.10). Ook dit keer bleven uw verklaringen evenwel vaag en algemeen. U verklaarde dat u gehoord had dat ISIS een persoon had ontvoerd en hem dwong om met hen mee te vechten (CGVS p.10). Hieruit kan geen vrees voor vervolging in uwen hoofdte worden afgeleid. U wist bovendien niet wanneer dit was voorgevallen. U stelde dat het vaak gebeurde (CGVS p.10). Ook dit keer zijn uw verklaringen vaag en algemeen. Voorts kan er aangestipt worden dat ISIS momenteel functioneert als een guerrilla groepering en geen territorium controleert. In dit opzicht heeft de organisatie niets aan mensen die verplicht met hen moeten samenwerken. Deze stelling werd u voorgelegd. U verklaarde dat ISIS vermoedelijk vnl. in het verleden mensen verplichtte om met hen mee te strijden (CGVS p.10). U kan op geen enkele manier aannemelijk maken dat u persoonlijk gevisieerd wordt door ISIS om u aan te sluiten en met hen mee te vechten. U verklaarde dienaangaande dat u effectief niet persoonlijk gevisieerd wordt maar dat alle jonge mensen in uw leeftijdscategorie hetzelfde risico lopen (CGVS p.12). Wat dit betreft dient verder aangehaald te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat uw broers nog steeds in de regio wonen en werken. Uw broers R. en Ra. zijn respectievelijk geboren in 2004 en in 2005 en zijn dus 18 jaar en 17 jaar oud. Uw broer R. werkt in de bouw en uw andere broer Ra. pendelt op en neer naar Erbil in het kader van zijn studies (CGVS p.8). Moest de dreiging om ingelijfd te worden bij IS dermate prangend zijn, kan er aangenomen worden dat ook zij de regio zouden verlaten

(DVZ vraag 17, CGVS p.8). Uit dit alles moet besloten worden dat u niet aannemelijk kan maken dat er in uw hoofde een vrees voor vervolging bestaat zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

De door u neergelegde documenten wijzigen deze appreciatie niet daar ze enkel een licht werpen op uw identiteit en herkomst. De drie screenshots van berichten op sociale media hebben enkel betrekking op de algemene situatie in Makhmour, maar niet op u persoonlijk. Ook de door u na het gehoor doorgestuurde foto's en een tekstbericht over moorden door IS hebben geen betrekking op uw persoonlijke situatie.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, en dit voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021 (beschikbaar op https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2021.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgt het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Noord-Irak te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; de eerder genoemde UNHCR International Protection Considerations van mei 2019; en het document UNHCR, Iraq: Country of Origin Information on Access and Residency Requirements in Iraq - Ability of Persons Originating from Formerly ISIS-Held or Conflict-Affected Areas to Legally Access and Remain in Proposed Areas of Relocation (januari 2021), beschikbaar op <https://www.refworld.org/country,,UNHCR,,IRQ,,5ffc243b4,0.html> of **Fout! De hyperlinkverwijzing is ongeldig.**), blijkt enerzijds dat de Koerdische Autonome Regio (KAR) niet alleen

over de weg maar ook met het vliegtuig bereikbaar is; en anderzijds dat vestiging er mogelijk is. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over luchthavens in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat Irakezen, ook zij die afkomstig zijn uit gebieden die onder controle hebben gestaan van ISIS of door een gewapend conflict getroffen zijn, de KAR vrij kunnen binnenkomen. De Koerdische veiligheidsdiensten houden een veiligheidscontrole bij binnenkomst in de KAR. Etnische Koerden afkomstig uit andere streken van Irak, kunnen zich voorts over het algemeen vestigen in de KAR. Zij hebben hiervoor geen sponsor nodig noch is een residency permit vereist. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de COI Focus Irak-Veiligheidssituatie van 24 november 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> ; en het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig –, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit en efficiënt optredende veiligheidsdiensten.

Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en de Popular Mobilization Units (PMU) verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. Op 10 juli 2019 werd een nieuwe regionale regering, bestaande uit de KDP, de PUK en Gorran, ingezworen. Op 10 oktober 2021 werden er verkiezingen voor het Iraakse parlement georganiseerd. Deze verkiezingen zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De KDP kwam als grote winnaar uit de bus en Gorran werd de grootste verliezer. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olieinkomsten in 2021 bepaalt.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Terreurdaden die kunnen worden toegeschreven aan ISIS vinden nagenoeg niet plaats in de KAR. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. ISIS is wel aanwezig in het veeleer onherbergzame district Makhmour. De organisatie zet er de plattelandsbevolking onder druk, vernielt infrastructuur en landbouwgebied en voert gerichte aanslagen uit op plaatselijke notabelen. Dit leidde tot een ontruiming van verschillende dorpen in de regio. De Iraqi Security Forces (ISF) voerden in maart 2021 een grondoffensief uit in de regio waarbij zij werden gesteund door de internationale coalitie middels luchtbombardementen. De ISF en de peshmerga hebben hun krachten gebundeld in hun strijd tegen ISIS en opereren sinds mei 2021 vanuit een gemeenschappelijk coördinatiecentrum.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden in 2020 en 2021 verschillende keren bestookt door raketaanvallen en luchtaanvallen toe te schrijven aan de sjiiitische milities omwille van de oplopende spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Hierbij vallen doorgaans geen slachtoffers. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in de noordelijke grensregio, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. In juli 2015 begon Turkije luchtaanvallen op PKK-doelwitten in Noord-Irak uit te voeren. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. Naast luchtaanvallen vinden er ook Turkse grondoperaties plaats. Het Turkse leger zette eveneens verschillende militaire bases op in Dohuk, Erbil, Suleimaniyah en Zakho. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. Veruit de meerderheid van de slachtoffers die vallen bij het conflict tussen het Turkse leger en de PKK zijn PKK-strijders maar er werd ook een beperkt aantal burgerslachtoffers en infrastructurele schade opgetekend. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking. In het najaar van 2020 en in het voorjaar van 2021 nam het aantal incidenten waarbij burgerdoden vallen, weer af.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen - waaronder de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran) en PJAK (Kurdistan Free Life Party) -, opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Dit leidde tot ontheemding in de getroffen regio's. De beschikbare informatie bevat geen melding van burgerslachtoffers die bij deze acties te betreuren zouden zijn. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. In september 2021 kondigt de stafchef van het Iraanse leger aan harder te zullen optreden tegen de Iraans-Koerdische oppositiebewegingen die zich in Irak ophouden.

Ook in de KAR flakkerden er, ten slotte, de voorbije jaren herhaaldelijk protesten op over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidsperoneel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Het aantal burgerslachtoffers was evenwel zeer beperkt. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de door u afgelegde verklaringen en neergelegde documenten blijkt evenwel dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u, in vergelijking met een andere persoon, een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld dat plaatsvindt in Makhmour.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Noord-Irak vestigt.

Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit voornoemde UNHCR International Protection Considerations van mei 2019 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR acht een interne hervestiging in de KAR redelijk indien uit de individuele omstandigheden van de verzoeker blijkt dat hij er toegang heeft tot adequate huisvesting, er kan voorzien in zijn levensonderhoud en de nodige infrastructuur en toegang tot basisdiensten beschikbaar is.

In de voormelde EASO Guidance Note van januari 2021 wordt een intern vestigingsalternatief over het algemeen redelijk geacht indien het vaststaat dat de verzoeker er kan voorzien in zijn meest elementaire levensbehoeften, met name huisvesting, voedsel en hygiëne. Bovendien moet de verzoeker er in zijn eigen levensonderhoud of dat van zijn gezin kunnen voorzien.

Het CGVS benadrukt dat er niet van uitgegaan wordt dat een intern vestigingsalternatief per definitie mogelijk is voor elke Irakese verzoeker om internationale bescherming. Het CGVS past het principe van een intern vestigingsalternatief slechts toe wanneer er in concreto wordt vastgesteld dat de verzoeker over een reëel verblijfsalternatief beschikt elders in Irak.

Tijdens de inname van Makhmour door IS vluchtte u samen met uw familie naar Erbil, waar u bij een oom verbleef. Deze oom was al lang geleden vertrokken uit Makhmour om zich te vestigen in Erbil (CGVS p.14). Elke keer als de situatie in uw regio van herkomst precair werd, vestigden jullie zich tijdelijk in Erbil (CGVS p.7, p.3, p.4). Evenzo studeerde u in Erbil aan de Salahdine universiteit en ook uw broer studeert momenteel nog steeds in Erbil. Uit uw verklaringen blijkt voorts dat u Sorani spreekt en als kapper werkte in Makhmour. U slaagde er verder in om 10 000 dollar te verzamelen om uw reis naar Europa mee te bekostigen. U heeft dit bedrag deels zelf gefinancierd en deels geleend (CGVS p.5). Men kan dus concluderen dat u niet enkel over de vaardigheden beschikt om in Noord-Irak aan de slag te gaan en er als zelfstandige jongeman een bestaan uit te bouwen, maar hier ook over een sociaal netwerk beschikt, vertrouwd bent met deze stad en u tevens enige financiële mogelijkheden heeft. U heeft geen persoonlijke problemen ondervonden tijdens uw verblijf in Erbil (CGVS p.11). U verklaarde dat u zich verplicht zag om u aan te sluiten bij de KDP of PUK om een leven te kunnen uitbouwen in de Koerdisch Autonome Regio. U liet verder optekenen dat u geen problemen voorzag, maar dat u er wel vanuit ging dat u geen normaal leven ging kunnen leiden (CGVS p.11). U stelde dat zowel de KDP als de PUK veel mensen geliquideerd had. U heeft echter zelf geen problemen gehad met de PUK of de KDP, zo staat er te lezen in uw verklaringen (CGVS p.12). U haalde verder aan dat het financieel niet mogelijk was om zich in Erbil te vestigen: jullie konden er wel tijdelijk verblijven, maar op lange termijn achtte u het niet mogelijk (CGVS p.7). Uit bovenstaande kan evenwel afgeleid worden dat het gebruik van een intern vluchtalternatief in uw hoofdzaak redelijk kan worden geacht.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Noord-Irak over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van de artikelen 62 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Na een theoretische uiteenzetting beklemtoont verzoeker dat uit zijn verklaringen duidelijk blijkt dat hij een gegronde vrees heeft. Hij voert aan dat uit de objectieve bronnen aangaande de veiligheidssituatie van zijn streek van herkomst blijkt dat aldaar willekeurig geweld heerst en wijst op een COI-rapport van januari 2022.

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Met betrekking tot de motivering dat verzoekers vrees voor ISIS niet prangend is omdat zijn broers steeds in deze streek verblijven wordt in het verzoekschrift opgemerkt dat verzoeker reeds tijdens zijn interview aangaf dat het wegens financiële redenen niet makkelijk is om van deze streek te vluchten.

Er wordt in het verzoekschrift verder betoogd dat de bestreden beslissing zeer algemeen en onduidelijk is geformuleerd. Verzoeker voert aan dat uit de motivering van de bestreden beslissing niet kan worden afgeleid of het CGVS met verzoekers persoonlijke situatie en/of met de veiligheidssituatie van de streek vanwaar verzoeker is gevlucht heeft rekening gehouden. Verzoeker benadrukt dat Makhmour zeer onveilig is en daarmee geen rekening werd gehouden.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3

van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft.

De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Dit onderdeel van het middel kan in zoverre niet aangenomen worden.

In zoverre verzoeker in wezen de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, wordt erop gewezen dat deze plicht inhoudt dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.4. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

Verzoekers beschermingsverzoek is gesteund op een vrees voor de algemene veiligheidssituatie en een vrees voor (gedwongen rekrutering en ontvoering/moord door) ISIS.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen van partijen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoeker geen persoonlijke gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maakt en evenmin aannemelijk maakt dat hij persoonlijke problemen heeft ondervonden met ISIS.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift er niet in slaagt om de motieven van de bestreden beslissing, die betrekking hebben op de kern van het vluchtrelaas, pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat verzoeker geen vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk maakt, te verklaren of te weerleggen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat verzoeker niet betwist noch weerlegt dat hij de autoriteiten heeft misleid met betrekking tot zijn identiteit en/of zijn nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden. Er wordt in de bestreden beslissing toegelicht dat verzoeker immers met een vals Grieks paspoort reisde vanuit Istanbul, via Bujumbura naar Brussel en dat hij aanvankelijk bleef vasthouden aan zijn valse identiteit toen hij ondervraagd werd door de grenspolitie. Er wordt verder in de bestreden beslissing met reden vastgesteld dat verzoeker pas op het moment dat hij werd meegedeeld dat hij naar Bujumbura zou teruggedreven worden zijn Iraaks paspoort overhandigde. Verzoeker kan, bij gebrek aan enig dienstig verweer, geen afbreuk doen aan voormelde motieven die steun vinden in het administratief dossier.

Wat betreft de voorgehouden vrees van verzoeker kan gewezen worden op volgende overwegingen in de bestreden beslissing:

"Uit uw verklaringen blijkt dat u bij terugkeer de algemene veiligheidssituatie vreest (CGVS p.14). U verklaarde dat u sinds 2014 vreesde door ISIS ontvoerd en vermoord te worden (CGVS p.9). U leefde sinds de inval van ISIS met een gevoel van onveiligheid. U heeft nooit persoonlijk problemen gehad met leden van ISIS en bent er zelfs nooit mee in aanraking gekomen. Ook uw broers of uw ouders hebben

nooit persoonlijke problemen gekend met leden van ISIS (CGVS p.10). Om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus dient uw vrees persoonlijk en concreet te zijn. U refereert naar de algemene veiligheidssituatie gelinkt aan ISIS in uw regio van herkomst. U haalde voorts aan dat u vreesde om verplicht gerekruteerd te worden door ISIS (CGVS p.10). Ook dit keer bleven uw verklaringen evenwel vaag en algemeen. U verklaarde dat u gehoord had dat ISIS een persoon had ontvoerd en hem dwong om met hen mee te vechten (CGVS p.10). Hieruit kan geen vrees voor vervolging in uwen hoofde worden afgeleid. U wist bovendien niet wanneer dit was voorgevallen. U stelde dat het vaak gebeurde (CGVS p.10). Ook dit keer zijn uw verklaringen vaag en algemeen. Voorts kan er aangestipt worden dat ISIS momenteel functioneert als een guerrilla groepering en geen territorium controleert. In dit opzicht heeft de organisatie niets aan mensen die verplicht met hen moeten samenwerken. Deze stelling werd u voorgelegd. U verklaarde dat ISIS vermoedelijk vnl. in het verleden mensen verplichtte om met hen mee te strijden (CGVS p.10). U kan op geen enkele manier aannemelijk maken dat u persoonlijk geïdoleerd wordt door ISIS om u aan te sluiten en met hen mee te vechten. U verklaarde dienaangaande dat u effectief niet persoonlijk geïdoleerd wordt maar dat alle jonge mensen in uw leeftijdscategorie hetzelfde risico lopen (CGVS p.12). Wat dit betreft dient verder aangehaald te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat uw broers nog steeds in de regio wonen en werken. Uw broers R. en Ra. zijn respectievelijk geboren in 2004 en in 2005 en zijn dus 18 jaar en 17 jaar oud. Uw broer R. werkt in de bouw en uw andere broer Ra. pendelt op en neer naar Erbil in het kader van zijn studies (CGVS p.8). Moest de dreiging om ingelijfd te worden bij IS dermate prangend zijn, kan er aangenomen worden dat ook zij de regio zouden verlaten (DVZ vraag 17, CGVS p.8). Uit dit alles moet besloten worden dat u niet aannemelijk kan maken dat er in uw hoofde een vrees voor vervolging bestaat zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie."

De Raad merkt op dat verzoekers verweer in wezen beperkt blijft tot het benadrukken van de algemene veiligheidssituatie, het volharden in zijn verklaringen en het in twijfel trekken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Hiermee slaagt hij er echter niet in om de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

Verzoeker slaagt er met zijn algemeen betoog aangaande de veiligheidssituatie in Makhmour geenszins in een persoonlijke vervolgingsvrees aannemelijk te maken.

Waar verzoeker het motief aangaande de aanwezigheid van zijn broers in de regio bekritiseert en aanstipt dat zij wegens financiële redenen de streek niet kunnen verlaten moet vastgesteld worden dat verzoeker met deze blote bewering de bevinding dat zijn broers evenwel nog steeds in de regio wonen en werken niet kan ontkrachten. Bovendien dient de Raad op te merken dat naast verzoeker die zelf als kapper werkte tijdens zijn studies, één van de broers in de bouw werkt alsook hun vader nog steeds werkt en dat verzoeker verklaarde dat 10 000 dollar werd betaald voor zijn reis zodat uit niets blijkt dat hun financiële toestand hen niet zou toelaten hun regio te ontvluchten indien sprake zou zijn van een reëel risico en gegronde vrees om ingelijfd te worden bij ISIS (Verklaring DVZ van 4 mei 2022, p. 7, 11; persoonlijk onderhoud, p. 5, 8). Verzoeker betoogt dat ISIS eveneens gewone burgers in Makhmour ontvoert en terroriseert doch betwist niet dat hij, net als zijn ouders en broers, nooit persoonlijk problemen heeft gehad met leden van ISIS en er zelfs nooit mee in aanraking is gekomen. De commissaris-generaal heeft er overigens op gewezen dat ISIS momenteel als een guerrilla groepering functioneert en geen territorium controleert zodat IS in dit opzicht niets heeft aan mensen die verplicht met hen moeten samenwerken.

De Raad wijst er hierbij op dat een verzoeker om internationale bescherming, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar enig verband met zijn persoon moet aannemelijk maken. Louter blote beweringen en verwijzingen naar algemene informatie, zonder dergelijk risico in concreto aan te tonen, kunnen in casu dan ook niet volstaan.

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het relaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent bijgevolg dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door verzoeker neergelegde documenten kunnen, omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd, niet anders doen besluiten.

Gelet op wat voorafgaat, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoeker en zijn vrees voor vervolging niet geloofwaardig. Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6,

§ 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Er wordt niet betwist dat er in Irak een gewapend conflict aan de gang is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Uit de beschikbare landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger de focus aldus worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In casu wordt evenmin betwist dat gezien verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn plaats van herkomst in Irak, in voorliggende zaak de veiligheidssituatie in Makhmour moet worden beoordeeld. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, heeft de commissaris-generaal het gegeven dat verzoeker afkomstig is uit Makhmour niet buiten beschouwing gelaten. De Raad dient hierbij vast te stellen dat de commissaris-generaal van oordeel is dat er in verzoekers hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij, in vergelijking met een andere persoon, een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld dat plaatsvindt in Makhmour.

Evenwel wordt in de bestreden beslissing aangegeven dat nog onderzocht dient te worden of verzoeker over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt. Rekening houdend met verzoekers persoonlijke omstandigheden kan volgens de commissaris-generaal van verzoeker redelijkerwijs verwacht worden dat hij zich in Noord-Irak vestigt.

Het CGVS benadrukt in dit verband correct dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land.

De Raad kan het CGVS bijtreden in diens oordeel dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in Noord-Irak te vestigen, waar hij over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, concludeert de Raad samen met de commissaris-generaal dat er actueel in de Koerdische Autonome Regio (KAR), provincie Erbil geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar deze stad louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad verwijst in dit verband integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en alsook de beschikbare actuele informatie in het dossier, in het bijzonder de COI Focus – Irak, Veiligheidssituatie van 24 november 2021 en de EASO Country Guidance Note over Irak van januari 2021. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct of niet actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Voorts wordt in de bestreden beslissing aangaande een redelijk intern vestigingsalternatief met recht gemotiveerd:

"Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit voornoemde UNHCR International Protection Considerations van mei 2019 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR acht een interne hervestiging in de KAR redelijk indien uit de individuele omstandigheden van de verzoeker blijkt dat hij er toegang heeft tot adequate huisvesting, er kan voorzien in zijn levensonderhoud en de nodige infrastructuur en toegang tot basisdiensten beschikbaar is.

In de voormelde EASO Guidance Note van januari 2021 wordt een intern vestigingsalternatief over het algemeen redelijk geacht indien het vaststaat dat de verzoeker er kan voorzien in zijn meest elementaire levensbehoeften, met name huisvesting, voedsel en hygiëne. Bovendien moet de verzoeker er in zijn eigen levensonderhoud of dat van zijn gezin kunnen voorzien.

Het CGVS benadrukt dat er niet van uitgegaan wordt dat een intern vestigingsalternatief per definitie mogelijk is voor elke Irakese verzoeker om internationale bescherming. Het CGVS past het principe van een intern vestigingsalternatief slechts toe wanneer er in concreto wordt vastgesteld dat de verzoeker over een reëel verblijfsalternatief beschikt elders in Irak.

Tijdens de inname van Makhmour door IS vluchtte u samen met uw familie naar Erbil, waar u bij een oom verbleef. Deze oom was al lang geleden vertrokken uit Makhmour om zich te vestigen in Erbil (CGVS p.14). Elke keer als de situatie in uw regio van herkomst precair werd, vestigden jullie zich tijdelijk in Erbil (CGVS p.7, p.3, p.4). Evenzo studeerde u in Erbil aan de Salahdine universiteit en ook uw broer studeert momenteel nog steeds in Erbil. Uit uw verklaringen blijkt voorts dat u Sorani spreekt en als kapper werkte in Makhmour. U slaagde er verder in om 10 000 dollar te verzamelen om uw reis naar Europa mee te bekostigen. U heeft dit bedrag deels zelf gefinancierd en deels geleend (CGVS p.5). Men kan dus concluderen dat u niet enkel over de vaardigheden beschikt om in Noord-Irak aan de slag te gaan en er als zelfstandige jongeman een bestaan uit te bouwen, maar hier ook over een sociaal netwerk beschikt, vertrouwd bent met deze stad en u tevens enige financiële mogelijkheden heeft. U heeft geen persoonlijke problemen ondervonden tijdens uw verblijf in Erbil (CGVS p.11). U verklaarde dat u zich verplicht zag om u aan te sluiten bij de KDP of PUK om een leven te kunnen uitbouwen in de Koerdisch Autonome Regio. U liet verder optekenen dat u geen problemen voorzag, maar dat u er wel vanuit ging dat u geen normaal leven ging kunnen leiden (CGVS p.11). U stelde dat zowel de KDP als de PUK veel mensen geliquideerd had. U heeft echter zelf geen problemen gehad met de PUK of de KDP, zo staat er te lezen in uw verklaringen (CGVS p.12). U haalde verder aan dat het financieel niet mogelijk was om zich in Erbil te vestigen: jullie konden er wel tijdelijk verblijven, maar op lange termijn achtte u het niet mogelijk (CGVS p.7). Uit bovenstaande kan evenwel afgeleid worden dat het gebruik van een intern vluchtalternatief in uw hoofd redelijk kan worden geacht.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Noord-Irak over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan."

Verzoeker onderstreept de veiligheidssituatie in Makhmour en citeert hieromtrent uit algemene landeninformatie doch gaat geenszins in op de concrete motieven aangaande een intern vestigingsalternatief te Erbil. Hij laat de voormelde motieven geheel ongemoeid. Derhalve blijven deze onverminderd overeind.

Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.2.6. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.2.8. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juni tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

H. CALIKOGLU